

BOROWCZYK WALENTY (1898-1982)

Urodził się 8 lutego 1898 roku w Drogoszewie w licznej, patriotycznej rodzinie małego rolnika Stanisława i Antoniny z Ciekańskich. Szkołę powszechną ukończył w Michałowie. W wieku 16 lat (jeszcze przed rozpoczęciem I wojny światowej) wyjechał do pracy w górnictwie w Nadrenii Północnej-Westfalii, ponieważ niewielkie gospodarstwo rodziców nie pozwalało na odpowiednie utrzymanie dużej rodziny. Najpierw pracował w ówczesnym Gladbeck-Brauck, a następnie w miejscowości Altenessen, gdzie również zatrudnionych było kilkoro rodzeństwa. Należał tamże do Polskiego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”. Na początku stycznia 1919 roku powrócił do Drogoszewa i przyłączył się do grupy powstańców wielkopolskich z powiatu gostyńskiego. Brał udział w walkach na froncie południowo-zachodnim (Grupa „Leszno”) i zachodnim (pod Międzychodem). Służbę wojskową pełnił do 20 czerwca 1920 roku, kiedy to został zdemobilizowany w stopniu szeregowca z 60. pułku piechoty wielkopolskiej.

Po powrocie do rodzinnego gospodarstwa, które później przypadło mu w udziale, ożenił się ze Stanisławą z Szulców 10 września 1920 roku (1897-1972) z Michałowa, córką Jakuba i Marianny z Łukowczyków. Mieli siedmioro dzieci. W październiku 1940 roku wraz z żoną i trojgiem dzieci deportowany został do Generalnego Gubernatorstwa. Osiedleni zostali koło Skawiny (obecnie osiedle Korabniki w ramach miasta). Po wojnie wrócili do Drogoszewa.

Zmarł w Drogoszewie 28 września 1982 roku. Spoczywa na cmentarzu parafialnym w Zalesiu, w gminie Borek Wielkopolski.

Był odznaczony Odznaką Pamiątkową Wojsk Wielkopolskich. Od 5 listopada 1933 roku należał do Związku Weteranów Powstań Narodowych R.P. 1914-1919 Koło w Piaskach. W 1938 roku otrzymał Brązowy Krzyż Zasługi za zasługi na polu pracy społecznej. W 1957 roku odznaczony na podstawie uchwały Rady Państwa Wielkopolskim Krzyżem Powstańcym. Do organizacji politycznych, zarówno przed jak i po II wojnie światowej, nie należał. W 1972 roku awansowany został na stopień podporucznika. Brat Franciszka (1895-1946) i Wincentego (1901-1977), również powstańców wielkopolskich.

Akta stanu cywilnego USC Piaski; Archiwum Państwowe w Poznaniu, Zespół: Związek Powstańców Wielkopolskich w Poznaniu, sygn. 31, spis zweryfikowanych 101-4621; R. Kołodziejczak, *Godurowskie i drogoszewskie parantele 1400-1945*, Gostyń-Piaski 2019, s. 271, 291-292; SołECKA księga meldunkowa Michałowa i Drogoszewa do 1925 r., kopia w zbiorach autora; Wojskowe Biuro Historyczne, sygn. CAW Borowczyk Walenty, Kolekcja Akt Powstańców Wielkopolskich, sygn. I.487.10249; Wielkopolskie Towarzystwo Genealogiczne - <http://powstancywielkopolscy.pl/pl/>, [dostęp: 28 czerwca 2022 roku]; A. Wyzujak-Błędowska, *Jan Wyzujak – powstaniec wielkopolski z ziemi gostyńskiej*, „Rocznik Gostyński” 2020, nr 7, s. 112 przypis 50.